

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 27. juni 2018
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Sidsel Bøndergaard
Sagsnr.: 2018-0030-1196
Dok.: 770320

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 824 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. juni 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Lene Steen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 824 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren i forlængelse af svar på REU alm. del spørgsmål 647 alm. del oplyse, om ministeren har kendskab til lignende, relevante domme fra Menneskerettighedsdomstolen, sammenlignet med den, der henvises til i besvarelsen, der kunne have relevans i tilfælde af, at der foretages ændringer af kriterierne for udtagning og opbevaring af DNA i DNA-registeret?”

Svar:

Ud over Menneskerettighedsdomstolens dom af 4. december 2008 i sagen S. and Marper mod Storbritannien, som er beskrevet i besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål nr. 647 (Alm. del) af 16. april 2018, er Justitsministeriet bekendt med følgende domme af relevans for kriterierne for udtagning og opbevaring af dna-profiler i dna-profilregisteret.

I sagen M.K. mod Frankrig, dom af 18. april 2013, fastslog Domstolen, at en fransk lovgivning om opbevaring af fingeraftryk fra sigtede, men ikke dømte personer, i op til 25 år, ikke var forenelig med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 8.

Domstolen henviste i den forbindelse til flere af de generelle, mere principielle betragtninger med hensyn til opbevaring af personlig data, som Domstolen kom med i S. and Marper mod Storbritannien.

Domstolen bemærkede bl.a., at beskyttelsen af personoplysninger er af afgørende betydning for en persons ret til respekt for sit privatliv og familieliv, jf. EMRK artikel 8. Derudover bemærkede Domstolen, at national ret skal forebygge enhver brug af personoplysninger, som vil stride mod denne bestemmelse, og at der er særlig behov for beskyttelse af oplysninger, der anvendes til politimæssige formål. Endelig bemærkede Domstolen, at national ret skal sikre, at sådanne oplysninger er relevante og ikke for vidtgående i forhold til de formål, som ligger til grund for deres opbevaring, og at opbevaringen sker på en sådan måde, at der ikke kan ske identifikation af den registrerede længere end nødvendigt.

I sagen Aycaguer mod Frankrig, dom af 22. juni 2017, var klageren blevet idømt en bøde for at have nægtet at imødekomme en anmodning om udtagelse af biologisk materiale med henblik på opbevaring af hans dna-profil i et nationalt register. Anmodningen blev fremsat som følge af, at klageren forinden var blevet idømt to måneders betinget fængsel for vold.

Domstolen bemærkede bl.a., at klagerens dna-profil efter de franske regler i praksis kunne opbevares i 40 år, og at opbevaringsperioden var uafhængig af lovovertrædelsens karakter eller alvor.

På den baggrund vurderede Domstolen, at de franske regler for opbevaring af dna-profiler ikke sikrede klageren en tilstrækkelig beskyttelse, og derfor ikke ramte en rimelig balance mellem på den ene side hensynet til at opklare forbrydelser og på den anden side hensynet til privatlivet.

Domstolen konkluderede, at den idømte bøde for at have nægtet at imødekomme anmodningen om udtagelse af biologisk materiale ikke udgjorde et proportionalt indgreb i klagerens ret til respekt for sit privatliv, og kunne derfor ikke anses for at være nødvendig i et demokratisk samfund.